

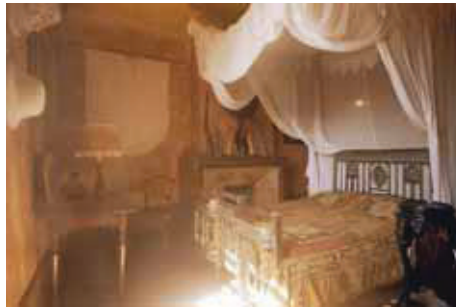
Gelieve te spugen op de oprijlaan

Fotograaf Aernout Overbeeke gaat masterclasses geven in zijn eigenhandig verbouwde Franse château. **CREATIE**

Transformeren, het is Aernout Overbeeke op het lijf geschreven. Als doorgewinterd fotograaf verstaat hij de kunst om ideeën om te zetten in bijzonder beeld. Daarnaast kun je hem blind je huis toevertrouwen om er zijn ideeën over interieurarchitectuur te botvieren. Zo toverde hij een voormalig weeshuis in Haarlem deels om tot woning en studio, met een uiterst persoonlijke inrichting. Van de met schilderijen en foto's overdekte wanden tot aan de geweien en een sierlijke, geprepareerde zwaan in de hal. Zijn laatste kunststukje verrichtte hij in hartje Frankrijk, op de grens van de Bourgogne en Auvergne. Project: verwaarloosd landgoed en kasteel. Naam: Les Durauds. Overbeeke is eigenaar van het vroeg achttiende-eeuwse château, dat inclusief bijgebouwen zo'n kleine tweeduizend vierkante meter beslaat, en van twee hectare land eromheen. Aan weerszijden van het pand bevinden zich lanen met eeuwenoude beuken, linden en kastanjabomen. Eind 2007 kreeg de metamorfose vorm. Overbeeke groef op de zuidelijk gelegen hof een vijver annex zwembad, bewaakt door twaalf neoclassicistische pilaren, waaromheen zich blauwewegen strengelt. Een vervaarlijk uitzijende Medusakop spuwt straaltjes water de vijver in. De uitgegraven aarde vormt een heuvel, met daarop een grote stenen eettafel. 'Mijn eigen Tafelberg, ja', grijnst Overbeeke. Binnen werd alle elektra vernieuwd, verwarmingsbuizen werden vervangen, de wanden gesausd. Strooptochten langs antiekmarkten, veilingen en brocantewinkels resulteerden in een stoet aan originele meubelen en woonaccessoires om het paleisje in stijl in te richten. Eiken en natuursteen domineren het gebouw, dat zeven open haarden telt en een prachtige antieke tegelvloer in de hal.

AERNOUT OVERBEEKE

Aernout Overbeeke (Utrecht, 1951) begon in 1970 als modiefotograaf en stapte tien jaar later over naar de commerciële fotografie. Vanaf 1996 registreerde hij ook commercials. Zijn werk werd bekroond door onder meer PANL, ADCN, New York Clio's, German Art Director's Club en European Art Director's Club. Onlangs verscheen zijn eerste fotoboek, 'Tanzania Dream NDOTO'.

'HET IS EEN NIEUWE VORM VAN LEVEN'

Alle vertrekken in Les Durauds ademen een 'Aernout-stijl', maar verschillen van thema. Zo slaapt de kasteelheer zelf in de 'Franse' suite. Ook zijn er een Spaanse en Afrikaanse kamer, ingericht met kunst die de fotograaf meebracht van zijn reizen, en een 'minimalistische' Japanse ruimte: zen in Frankrijk.

MASTERCLASSES

Het kasteel ziet Overbeeke als zijn 'eigen bejaardenhuis'. Hier wil hij zijn veertig jaar fotografie-ervaring overbrengen op anderen. Geen mooier onderkomen om een masterclass te volgen dan in Les Durauds, vindt hij. Schools wordt het allerminst. 'Het is meer een, ja hoe zeg je dat, nieuwe vorm van leven. De inhoud van de lessen is afhankelijk van de vraag wat men van mij wil. Landschapsfotografie, portretten, kunst? Uit het aanbod van het op laptops of camera's meegenomen werk van mijn gasten beslis ik *à l'improviste* hoe de lessen zullen worden vormgegeven.'

Chef-kok Ruth Lo-a-Njoe verzorgt de maaltijden en geeft culinaire masterclasses. Les Durauds is gedeeltelijk zelfvoorzienend: groenten, kruiden en fruit komen uit eigen tuin en het rondscharrelend pluimvee wordt op gezette tijden geslacht. Een masterclass duurt vier dagen en vijf nachten, in de periode mei tot november. Wie verwacht Overbeeke? Artistieke studenten of gretige pensionado's, oude adel of nouveau riche? 'Ze gaan zich sowieso gedragen', zegt de gastheer gedeceerd. 'Als iemand beter wil leren fotograferen of koken, verwacht ik ten minste motivatie en enthousiasme. In de namiddag kom je aan op Les Durauds, ik wijs iedereen zijn kamer en daarna kunnen we dineren, drinken en desgewenst discussiëren. De volgende ochtend, na het ontbijt en een eventuele duik in de vijver, bekijk ik het werk van de gasten. Vervolgens ligt alles open. Het is ongedwongen en chic tegelijk. Als mensen weer vertrekken, hoop ik dat ze spugen op de oprijlaan. Want dat betekent dat ze terugkomen.'

